מיכתב גלוי לבעלים

תוך שבועיים פסח. ורק מהמחשבה על החג הזה אנחנו נופלות מהרגליים. הרי הכל מוטל על כתפינו הדקות והעדינות.

להזמין סייד צריך? צריך! ולהתעצבן שהוא לא בא צריך? ולהוריד בגרי־קיץ? ולנקות מאחורי הספות? ולאבק את הספרים? ולכבס את הווילונות ולהבריק את החלונות, ולצבוע את הדלת החיצונית, ולהוריד קורי־עכביש צריך? ומה עם מאחורי המקרר? ומעליו? ולהוריד מדבקות ישנות מהקירות של חדרי־הילדים? ולהסביר להורים שלו/שלה שהשנה לא באים

בעל עיזר
ציור של נורמן רוקוול (1958)

אליהם? ולקנות מתנות לכולם ולארגן תפריט חגיגי ולעמוד בתור במכולת ובשוק ואצל הקצב צריך? ולבשל?

אז או שתתנו יד כבר עכשיו, או שתלכו למילואים ולא תסתובבו בין הרגליים עם העצות שלכם!

תודה.

יופי מכף־רגל ועד ראש

בשבועיים האחרונים ראו אור תישעה מוצרי־יופי (שאני שמעתי עליהם). אלוהים בעצמו יודע (אולי) איזה מהם ישנה את מראנו ואיזה יגרום לעוד אכזבה. אבל מי אני שאתערב ביופי ובכימיה, ולכן אני רק אדווח ואתן תקראו, תסיקו מסקנות ואולי אף תיקנו ותהיו יפות בעזרתי.

שוקיים וירכיים

בגיל מסויים מקבלות הנשים — בעיקר בשוקיים — מין בורות בתוך הבשר. רואים את זה בשפת־הים כשהרגל חשופה לגמרי. יודעים למה אני מתכוונת? בשפה המיקצועית קוראים לזה „צלוליטיס" וזה מסגיר את הגיל, גם אם כובע־השמש מסתיר את הפנים.

הצרפתים המציאו משהו שימנע את הצלוליטיס או שידחה אותו בכמה שנים. זוהי ערכה להמסת שומן תת־עורי בשם אלנסיל.

הערכה מכילה כפפת־גומי לעיסוי שבתוכה סבון מיוחד, וכן ג'ל למריחה על המקום אחרי העיסוי. החברה הצרפתית טוענת שאחרי 15 ימי־טיפול (כמה דקות בכל יום) יש שיפור רציני במראה השוקיים ואחרי 30 ימי־טיפול הרגל נראית אחרת לגמרי.

מחיר הערכה 69.90 ש"ח. להשיג בבתי־המרקחת. באישור מישרד־הבריאות.

לעור־הגוף

תמורת 1.70 ש"ח אפשר לקנות עכשיו סבון גליצרין מתוצרת איטליה. הגליצרין הוא חומר שומני הנספג בגוף ומונע את ייבוש העור. זהו סבון צהוב־שקוף ויש לו ריח נעים ביותר.

לחברת קלארינס הצרפתית יש חידוש מעניין. קוראים לו או־דינמיזנט (בעברית — מי־אנרגיה). זהו בושם המבוסס על צימחי־מרפא ידועים כמו הג'ינסנג, האלוורה, ועוד. ומלבד הריח שהוא מפיץ, אומרים יצרניו, הוא ממריץ את מחזור־הדם ומעשיר את העור בלחות. הבושם מיועד למריחה על כל הגוף ולכן גם עוצר את הקרניים האולטרה־סגוליות המזיקות לעור.

יצרניו של או־דינמיזנט אומרים כי אשה המורחת את גופה בבושם, מקבלת מכת־מרץ. היפר־אקטיבית כמוני, כנראה צריכה להיזהר.

להשיג בחנויות־הקוסמטיקה במחיר 49.5 ש"ח ל־100 גרם או 69.50 ש"ח ל־200 גרם.

ועכשיו, ציפורני־הידיים

חברת מבלה השוויצית (ער היום הכרנו את מחזק־הציפורניים שלהם) יצאה לשוק עם מוצרים נוספים לטיפוח הציפורניים, בסיס־מגן לציפורניים, חומר להפסקת כסיסה, קרם מזין לציפורניים, מילוי לציפורניים מחורצות, קרם לריכוך קרומית הציפורן, מסיר לכה, מייבש לכה מהיר ועוד. המחירים מ־6.50 ש"ח ועד 14.50 ש"ח. להשיג ברשתות־השיווק ובחנויות הקוסמטיקה.

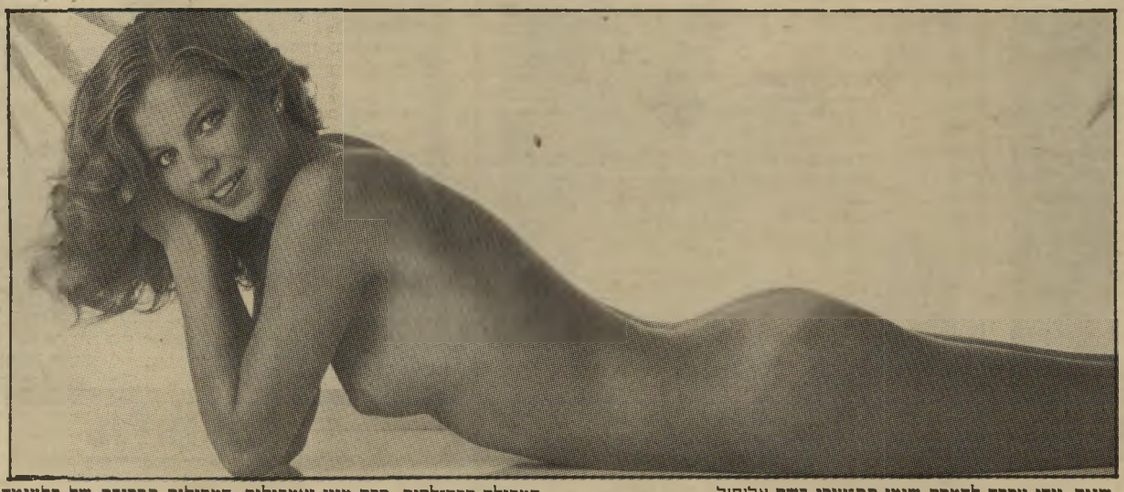

המכילה קרם־לחות, קרם מזין ואמפולות, המכילות תרכובת של פלצנטה ופנטאויטין — תוצרת מעבדות ז'נס קוסמטיקס. 30 ש"ח בכל חנויות היופי.

טיפול ואיפור

אם הבנתי נכון — ותקנו אותי אם אני טועה — היו עד היום תכשירי־היופי מחולקים לשני חלקים עיקריים. תכשירי־האיפור המיועדים להפוך אותנו ליפות, ותכשירי־הטיפוח המיועדים לשמר את נעורינו וליפות את עורנו לטווח ארוך.

כלומר, בכל פעם שהיה לנו תכשיר־איפור על הפנים, נראינו יפות, אבל לא עשינו דבר למען הטיפוח. מעכשיו כל זה ניגמר. לאולטימה יש מוצר איפור וטיפוח בוזמנית. הם טוענים שזה מוצר יחיד בעולם. קוראים לו מייק־אפ פרוקולנן ומחירו 33 ש"ח.

השפעה מיידית

במיוחד אני אוהבת את מוצרי־היופי שמראים תוצאות אחרי דקה. כמו הכסין שהוא עיפרון דק אשר בעזרתו מטשטשים את הקמטים הדקים ואת הנמשים המיותרים והכתמים המעצבנים. שתיים־שלוש משיחות על הפנים ולא רואים פגמים עד לרחצה הקרובה. עפרונות כסין נמכרים בשני גוונים. מחיר כל עיפרון 8.50 ש"ח.

הגענו לשיער — סוף

ובעבור אלו שיש להן שיער צבוע — אני מכירה 3 שאין להן — רקחה חברת קרל"ין שמפו מיוחד המכיל מינרלים וסיליקון המקנים לשיער צבוע רעננות, טיבעיות ואף שומרים על הברק. בקבוק של 500 גרם נמכר במחיר של 7.94 ש"ח.

זה הכל להיום. סיכום־ביניים הראה שמה שאתן צריכות להוציא השבוע על מוצרי־יופי זה בסך הכל 390 שקל. אבל מה זה, לעומת השכר הממוצע במשק.

הגענו לפנים

דאבל סרום הוא תכשיר קוסמטי לבלימת סימני־הגיל בעור־הפנים. מבוסס על עיקרון ההפרדה הקיים בעור, בין בלוטות המפרישות מים לבין בלוטות המפרישות שומן. כמה טיפות משני הבקבוקים המרכיבים את התכשיר, משמרים את המראה הצעיר של העור, משפרים את מתיחת העור, מרככים את הקמטים הקיימים ומעכבים הופעת קמטים חדשים. כדי לראות אם כל זה נכון תצטרכו להוציא 139 שקלים. מהשבוע בכל החנויות הנוגעות בדבר.

ועוד לעור־הפנים

עבור מי שהתקשר נפשית לפלצנטה דווקא — עוד סידרה טיפולית

דיברה אלי בפרחים

אתם כבר יודעים בוודאי שבאופן עקרוני אני אוהבת־אדם. כמעט בכל אחד אני מוצאת לפחות תכונה אחת נעימה, וקל לי לאהוב אנשים. חוץ מ... הרי לא חשבתם שזה יהיה בלי חוץ מ...

או חוץ מאלה שהבית שלהם מלא בצמחים נפלאים ופרחים צבעוניים ועלים גדולים ומבריקים.

עבור בן־אדם כמוני, שאפילו פרחי ברזל ונירוסטה מתים אצלו מות־יסורים תוך יומיים, האנשים עם האצבעות הירוקות הם שנואי־נפש.

אחת כזאת פגשתי השבוע, בביתה הירוק, אבל לפני שהספקתי לפתח כלפיה רגשי־תיעוב, היא אמרה שכל אחד יכול לגדל בביתו צמחים, אם הוא יודע־כמה כללים בסיסיים. היא הביאה לי דף־נייר גדול ועט ואמרה לי לרשום. אז רשמתי. לי זה לא יעזור, אבל אולי לכם.

(1) פעם בשבוע־שבועיים מומלץ להשקות את העציצים הקטנים (לא חשוב איזה צמח) במים שקודם בושלו בהם ירקות.

(2) בכל פעם כשמפשירים בשר, לא לזרוק את המים הוורודים עם הדם אלא להשקות בהם את העציצים.

(3) כשעלי־הפיקוס מתחילים להתייבש, צריך לחפור בור קטן בין השורשים ולהכניס לתוכו חלבון של ביצה.

(4) אם עלי־הצמח איבדו מהברק שלהם, יש לטבול צמר־גפן בבירה ולעבור על העלים בתנועות של ליטוף.

(5) את צמחי־השרך מומלץ להשקות פעם אחת בחורש בבקבוק־בירה.

(6) בצינצנת־מים שבה מחזיקים פרחים בלי שורשים, כראי לשים חצי כפית סוכר. להחליף את המים כל יומיים ולהוסיף בכל פעם סוכר.

ועצה מיוחדת לפסח — יום אחד לפני ליל־הסדר אנחנו נזכרים לשלוח פרחים לכמה דודות וחברים. אבל יחד איתנו נזכר בכך כל עם ישראל, ובגלל הביקוש הרב (כמו בבורסה) מרקיעים המחירים. החברה עם האצבעות הירוקות אמרה שכדאי לקנות את כל העציצים למתנות עכשיו, ולהחזיק אותם בבית עד לפסח. החסכון, לפי דבריה, הוא של 500% בערך.

לא מעצבן שגם בכלכלה היא מבינה?

שיחת־חולין עם צלם המערכת

אני: שלום אבי, מה שלומך?

הוא: **עשר!**

אני: צילמת את מה שביקשתי ממך?

הוא: לא עבד. באתי לשם. לא היה. שאלתי את **הפרגליציה** איפה. לא ענתה. אז הלכתי.

אני: למה?

הוא: כמה זמן אני אחכה שם, מה אני, פליט אחד?

אני: לאן הלכת?

הוא: בית־מישפט. תשמעי מיספר. אנחנו יושבים ביחד, אני והזאב, **צוזאמן**. מעבירים **פלאברה**. פיתאום איזה עד־מדינה עושים לו **דורח** עם כפית בבטן. עלינו למעלה **ותפרנו** את **המרחום** הזה. עוד שניים כאלה, **גמרנו קטלוג**.

אני: אבי, מה אתה אומר? אני לא מבינה אותך!

הוא: למה, מה קרה לך? לא יודעת עברית?